

Svatba v kostele má svůj jedinečný půvab, ale i pravidla

Má to být nejkrásnější den v životě, proto si dává většina snoubenců s přípravami na svatbu opravdu záležet. Jedním ze základních rozhodnutí je volba místa, vždyť právě prostředí, v jakém se obřad odehraje, má snad nejvýznamnější vliv na charakter svatby jako takové. Svatba v kostele má po úřední stránce stejnou platnost jako ta civilní, přesto se však v mnohém liší. Podívejme se tedy na to, jak takový církevní sňatek vypadá, co všechno obnáší a jaké možnosti mají nevěřící, pokud se chtějí oddat v kostele.

Kostely a kaple jsou stále oblíbené

Po dlouhá staletí byly svatby v našem prostředí téměř výlučně církevní. Situace se změnila až s příchodem komunismu, pokud se tehdy zamilovaný pár rozhodl vzít, musel tak učinit na Národním výboru (ale mohl mít následně svatbu ještě jednu, tentokrát v kostele). V současnosti jsou možnosti mnohem pestřejší a snad již nikoho nepřekvapí svatba, která se odehrává na zahradě, v přírodě nebo dokonce pod vodou. A i když je způsobů, kde uzavřít sňatek v dnešní době nespočet, tradiční svatba v kostele se stále drží na horních příčkách v oblíbenosti.

Co je třeba splňovat, pokud chcete církevní sňatek

Pokud jsou snoubenci věřící, dá se předpokládat, že právě kostel či kaple se stane tím důležitým místem, kde proběhne jejich sňatek. Na posvátném místě tak stvrdí svůj slib a vzájemnou lásku i před Bohem.

Samotný průběh obřadu a požadavky, které jsou kladeny na snoubence, se církev od církve liší. Protože u nás převažují **římskokatolické církevní sňatky**, zaměříme se především na ně. Aby mohla taková svatba vůbec proběhnout, je třeba splnit tyto hlavní podmínky:

1) Křest

V tomto případě to mají vůbec nejjednodušší ti snoubenci, kteří jsou již pokřtění. Ti si na farnosti, kde křest proběhl, pouze nechají udělat **výpis z křestní matriky**. Pozor, v době svatby nesmí být tento dokument starší než tři měsíce!

Pokud je jeden ze snoubenců nepokřtěný nebo pokřtěný mimo římskokatolickou církev, pak je třeba požádat o **dovolení uzavřít manželství s nekatolíkem**. Tato žádost se většinou prostřednictvím oddávajícího kněze zasílá na biskupství.

Právě to, aby byl alespoň jeden z budoucích manželů pokřtěný, je nezbytnou podmínkou pro uskutečnění církevního sňatku.

2) První svatba

Pokud je někdo z páru rozvedený, pravděpodobně může na svatbu v kostele zapomenout. A to i v případě, kdy jeho předchozí svatba byla civilní a proběhla například na obecním úřadě. Církev totiž také takový **sňatek považuje za nerozlučitelný**. Tedy, určitá naděje existuje, ale rozhodně by vás v takovém případě nečekal jednoduchý a rychlý proces – je například možnost požádat církevní soud o **zneplatnění předchozího sňatku**, případně se žádost posílá prostřednictvím biskupa přímo papežovi do Říma. Kdo i přesto touží po rozvodu uzavřít církevní sňatek, pak držíme palce a hlavně přejeme pevné nervy...

Ještě jedna výjimka v tomto případě ale existuje. Protože podle církev může manželství rozdělit pouze smrt, pak církevní sňatek může opětovně **uzavřít vdova či vdovec**.

Co je vlastně třeba zařídit?

Zde naleznete základní úkony, které budete muset pravděpodobně před samotnou církevní svatbou absolvovat. Pořadí jednotlivých bodů se může lišit.

- 1) **Oslovit faráře, kterého chcete jako oddávajícího** (s ním budete domlouvat datum sňatku i všechny další náležitosti)
- 2) **Navštívit příslušnou matriku a oznámit úmysl vzít se v kostele** (ano, ani v tomto případě se návštěvě úřadu nevyhnete, s sebou nezapomeňte vzít své rodné listy a občanské průkazy)
- 3) **Doložit potvrzení o křtu** (výpisem z křestní matriky), **příp. požádat o dispenz od překážky sňatky s nepokřtěnou osobou** (nebo osobou jiného vyznání)
- 4) **Absolvovat tzv. přípravu na manželství** (většinou jde o opakované setkávání přímo s oddávajícím farářem, jakým způsobem přípravu povede, závisí především na něm)

Průběh církevního sňatku

Samotný průběh hodně záleží na tom, zda se jedná o svatbu **beze mše** (pak trvá do hodiny) nebo **se mší** (zabere asi hodinu a půl), rozdíly také existují kostel od kostela a záleží také na konkrétním faráři, jak bude obřadem provázet.

V každém případě ale farář pokládá snoubencům následující **tři otázky**:

- 1) *„Rozhodli jste se uzavřít manželství před Bohem. Ptám se vás před církví a před Bohem: Je toto vaše rozhodnutí svobodné a upřímné?“*
- 2) *Chcete si slíbit lásku, úctu a věrnost. Ptám se vás před církví a před Bohem: Zavazujete se k tomu opravdu na celý život?*
- 3) *Chcete založit rodinu. Ptám se vás před církví a před Bohem: Přijmete děti od Boha ochotně a budete je vychovávat podle Božího zákona?*

Snoubenci na tyto otázky jeden po druhém odpovídají: „Ano“.

Poté následuje slib, ve kterém si nevěsta a ženich vzájemně přísahají lásku, úctu a věrnost, a to v dobrém i zlém až do smrti.

Potenciální nepříjemnosti aneb nač si dát pozor

Nezapomeňte na vhodný oděv

Dá se předpokládat, že mužská část účastníků obřadu zvolí pro tak slavnostní událost oblek. Toto upozornění se proto týká spíše něžného pohlaví. Sakrální stavba je považována za svatou půdu a je nevhodné zvolit pro církevní svatbu **příliš odhalující oděv**, ať již kraťoučkou minisukni nebo odvážný hluboký výstřih šatů. To se týká dokonce i samotné nevěsty. Není ale třeba volit kvůli tomu upjatý oděv – stačí třeba přes holá ramena a dekolt po dobu obřadu přehodit slušivý svetřík či bolerko.

Nakonec vrstvu navíc uvítáte. Základním stavebním materiálem kostelů je kámen, proto se v nich i v parných letních dnech udržuje spíše **chladno**. A zvláště pokud se jedná o delší obřad se mší, celkový prožitek by vám mohla nemile pokazit skutečnost, že se budete celou dobu klepat zimou.

Seznamte hosty s průběhem obřadu

Pokud mezi vašimi přáteli převažují nevěřící, měli byste je alespoň rámcově seznámit, **jak bude církevní obřad probíhat**. Nemusíte je všechny obcházet, různého zařizování jistě budete mít spoustu, je ale vhodné vytvořit například něco jako jednoduchý „**svatební manuál**“ a ten rozeslat pozvaným hostům mailem.

Jste nevěřící a toužíte po svatbě v kostele? Nic není ztraceno!

V předchozím textu jsme se téměř výhradně zaměřili na církevní sňatek. Ale i u nevěřících se často objevuje názor, že civilní svatba na obecním úřadě je „*taková obyčejná*“, chybí jí ten správný slavnostní ráz. Historický interiér kostela s pečlivě opracovanými architektonickými prvky, barevné odlesky vitrážových skel, to vše dává obřadu zcela jinou atmosféru. Svatební slib pak jakoby ještě nabyl na své vážnosti.

Dobrou zprávou je, že **svatbu v kostele mohou mít za určitých podmínek i nevěřící**. Jak je to možné? Stačí si pro místo konání obřadu vybrat kostel či kapli, jež jsou tzv. **odsvěcené**. Takové původně sakrální stavby nalezneme po celé republice, často se jedná například o hradní či zámecké kaple.

Mimochodem, evangelická církev je k nepokřtěným párům o něco shovívavější, a pokud s tím kazatel souhlasí, je možné oddat i snoubence, kdy ani jeden z nich není pokřtěný nebo jsou jiného než evangelického vyznání.

Bez ohledu na zvolené místo sňatku, ať je svatební den tím nejkrásnějším ve vašem životě!